

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 „ „ 6 luni „ 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru expuneri! 1 leu linia. Măa publicitate 5 bani cuvintul
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de Redacție:

Ion Kalinderu

P. Garboviceanu
 G. Coșbuc
 J. Otescu
 P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
 G. Adamescu
 V. S. Moga
 N. Nicolaescu
 Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Tască.

SUMARUL: Chr. Georgescu, Limba Română și înrîurirele strelne. — I. Otescu, Noțte științifice (pompe). — N. Rădulescu-Niger, Grădinărit (poesie). — D. Demetrescu-Bălcești, Valoarea educativă a lucrului manual (traducere). — Ion Zavera, Câte-vă cuvinte asupra agriculturii. — P. Lindenberg, Părere despre țara noastră. — V. S. Moga, Fasolea soia. — Gussy Apostolescu, Lica (nuvelă macedonă). — I. Niculescu-Severin, Cât ține sarcina la diferite animale domestice. — Ion E. Mihăescu, Diferite boale ale pomilor. — Paul Popescu, O conferință asupra însoțirilor sătești. — Societăți econ. la sate (înșinări și bilanțuri). — Informațiuni. — De la sate. — Din activitatea cere. culturale. — Din lume. — Mulțumiri. — Bibliografii. — Sfaturi: Cum se cunósce cêra adevêrată. Cum se pôte înlătura gustul rêu al unturii de pesce. Pentru tâmplari! (Chit pentru scânduri). Nu dați palme. Stârpiți omișile.

Ilustrațiuni: Pompă respingătoare. — Pompă respingătoare-aspirătoare. — Asilul Elena Dómna, secția primară și profesională (fațada principală). — Orașul Salonic (Macedonia), vêdut despre Mare. — Înarmorintarea lui Avram Iancu.

„Drogheria Universală” Toma Brătulescu.

București, Calea Griviței, No. 145, (lângă gara de Nord).

În tot-deauna, fiind asortată în abundență, recomandă: substanțe alimentare pentru nutrițiunea copiilor, tapioka, cacao, făina Nestlé; articole pentru menajii, vanilie, parfumuri și săpunuri fine franceze, ruse și engleze, loțiuni igienice contra mătreței și căderei părului. Capilarine, tincturi pentru colorarea părului, perii, ape și paste dentifrice, Odol, pudre, goldcreme, cosmetice și alte articole pentru toaletă aduse din Paris, fabricile cele mai renumite, și din Berlin. Substanțe și produse chimice medicinale, tehnice și industriale. Plante, rădăcini, flori și semințe pentru ciaiuri (colecțiunea Kneip), precum și diferite preparate farmaceutice române și străine, ca: balsamuri, gudrone, siropuri și vinuri medicinale, capsule cu uleiuri esențiale, etc. Ape minerale proaspete și săruri pentru băi, precum: sare de Băltătești, de Karlsbad, săruri de pucioasă, sare de mare, etc. Extract de oțet pentru conserve alimentare, arome și esențe pentru limonade, dulcețe și liqueururi, culori vegetale, uleiuri și esențe din fructe pentru Cofetari. Culori și accesorii pentru pictură, uleiuri fierțe, lacuri, glicerină, lanolină, vasilină și benzină, etc. Deposit de uleiuri și esențe vegetale și minerale pentru usul medicinal, tehnic și industrial. Chimicale, ustensile și accesorii pentru Electricitate și Fotografie. Articole de sticlă și porcelan, accesorii și ustensile pentru Farmacii, Institute de Fizică și Laboratorii chimice, pentru Institute de Bacteriologie și Vaccinogene, etc. Complet asortiment de Biberone și Irigatoare solide, articole de gumă, pânze de cauciuc, Bاندage, cercuri herniare, Pansamente și Instrumente chirurgicale, Barometre și Thermometre maximele, aparate pentru inhalatie, articole pentru obstetrică, etc. Insecticide și desinfectante puternice, precum: prafuri Zakerlin, acid boric, cupru sulfuric, Formalină, creolină, camphor și naftalină. Și, această Drogherie, fiind înregistrată cu un laborator chimic sistematic, se oferă a face cercetări asupra urinei și a efectua analize asupra băuturilor și alimentelor sub direcțiunea unui Chimist și a d-lui Farmacist Toma Brătulescu.

52-33.

„MERCURUL ROMAN”

București.

Ziar financiar și de trageri. Abonamentul anual 5 lei.

4-3

Se publică spre cunoștința generală, că în ziua de 27 Iunie 1903, orele 10 a. m., se va ține licitațiune cu oferte scrise și sigilate atât în localul Prefecturilor județelor Prahova și Buzău, cât și în localul Primăriei Mizil și al pepinierii viticole Istrița din județul Budeu, pentru vânzarea obiectelor și instrumentelor următoare:

40 țesăli pentru cai, 4 cositoare de piele, 1 pieptene pentru boi, 4 bougne de pânză, 2 valtrapuri de pânză grosă, 1 perie pentru șters copitele cailor, 1 perie pentru cômă, 20 perii de păr, 40 ștreanguri, 24 chingi, 3 strânze complete, 1 cravașe de sîrmă de oțel, 2 bureți mari, 2 bureți mici, 3 lonje duble în virte, 15 șervete de pânză, 12 căpestre la conac, 7 lopeți de fier, 11 sape de fier, 1 săpăligă cu 2 dinți și tăiși, 2 secătore mijlocii No. 1, 28 secătore mijlocii No. 2, 88 secătore mici No. 3, 2 secătore mici pentru struguri, 45 cuțite pentru mașine de altoit, 64 casmale, 1 pușcă cu o țevă, 5 signale, 2 topore, 1 cuțit pentru tăiat fin, 952 etichete mici la colecțiuni, 200 etichete mici, 10 etichete de tablă, 550 etichete de tablă, 50 etichete de diferite mărimi, 100 saci de cânepă, 3 clește pentru sîrmă, 6 găleți de fer, 1 pâlnie de fier, 1 cană de lemn, 1 eprubetă de sticlă gradată, 86 saci tricolori, 47 saci ordinari, 3 arcere de piatră, 7 săpăligi cu două corno, 4 furci de fier, 1 jongesă de alamă, 60 bricege de altoit, 2 perii pentru șters potcovele și 3 căpestre de piele.

Aceste obiecte și instrumente se pot vedea în toate zilele de lucru, orele 9 — 12 a. m. și 3 — 4 p. m. la pepiniera viticolă Istrița din jud. Buzău.

Concurenții pentru a fi admiși la licitațiune, trebuie să depună o garanție provizorie de 190 lei, în numerar sau în efecte publice garantate de Stat.

Limba română și înrîuririle streine.

După spusele istoricilor, într'o adincă vechime locuiau la un loc, în platoul Iran, mai multe popore numite *arice*. Ingustimea hotarelor și neproducțiunea pământului siliră pe aceste popore, care dănuiseră mult timp împreună și *vorbiseră aceeași limbă*, a se răspândi, căutându-și aiurea locuri de hrană mai productive și un traiu mai îndestulat. Unele rămaseră în Asia, ca Medo-Perșii și locuitorii Indiei, iar altele trecură în Europa precum: Grecii, Latini, Celții, Germanii și Slavii.

Din vechea limbă arică se nascură sub influența solului, climatei și cerințelor fie-cărui popor mai multe alte limbi, ocupând între ele un loc însemnat, *limba latină*, limba vorbită de marele popor Roman.

Odată cu cucerirea Daciei de către Romani, limba latină fu transportată și pe teritoriul nostru.

Indată după cucerirea unei provincii, Romanii procedau la romanisarea ei, întrebuițând toate mijlocele pentru a o face să adopte limba, religia și obiceiurile lor.

Două erau căile mai întrebuițate de acest cuceritor popor pentru romanisare: *coloniile și municipiile* (1).

Coloniile erau nise grupe deslipite din Italia sau din alte țări romanisate, cari se trimitcau a se aședă în mijlocul popoarelor cucerite spre a-le priveghea mișcările și a-le distruge naționalitatea.

Prin *municipii* însă se înțelege acele orașe din națiunile supuse, cărora, pentru diverse considerațiuni, Romanii găsiseră cu cale a le încuviința dreptul de cetățenie.

Atât coloniile cât și municipiile folosindu-se în parte, dacă nu în întregime, de acest drept, de care erau legate multe bunuri, hotărau mai cu înlesnire pe supuși a dorii și ei aceste beneficii, cari nu se câștiga decât romanisându-se.

Amândouă sistemele fură întrebuițate cu succes pentru întărirea elementului roman la gurile Dunării, în provincia cucerită de Traian.

Din contopirea Dacilor rămași după răsbôiele lor cu Romani, cu elementul roman sau romanisat, suprapus lor, s'a format poporul românesc de astăzi. Acest lucru e cu desăvârșire adevărat.

După cum în formarea naționalității române avem la bază 2 elemente: Dac și Roman, tot ast-fel conchidem și la formarea

(1) A. D. Xenopol. Istoria Românilor din Dacia Traiană.

limbei noastre (1). Deși există relativ la această cestiune 2 păreri: una că limba Dacilor a dispărut cu desăvârșire și limba noastră e însăși limba latină în a ei dezvoltare de veacuri, totuși, în înăm către cea-laltă opinie, că limba română ar fi formată din amestecul limbei dacice și limbei vorbită de Coloniști. Neîndoios că elementul predominant a fost cel roman, însă nu trebuie uitat nici cel dacic, care intră în contopire deși nu cu multe influențe, însă caracteristice. Limba dacică a influențat, dar fondul limbei noastre îl formeză tot latina.

Limba română nu s'a format din limba scrisă de Virgil, Orațiu, Cicero ori Tacit, ci din limba populară, limba claselor muncitoare. Inuși Cicero mărturisese, că el numai la trebuință vorbește limba literară clasică, iar acasă cu sclavii, cu copiii și în afacerile particulare, vorbește numai în dialectul rustic (2). Limbile neo-latine numai atunci primiră un cuvânt literar când el sa nu există în dialectul rustic sa eră același cuvânt în ambele dialecte. Ast-fel între *equus* și *caballus*, *domus* și *casa*, *ignis* și *focus*, *jus* și *directum*, *os* și *gula*, poporele neo-latine au ales pe cele populare: cal, casă, foc, drept, gură.

Cu siguranță nu se pôte hotări momentul când limba română începe să se dezvolte ca limbă de sine stătătoare. Tot ce putem spune este că odată cu retragerea legiunilor lui Aurelian (270 d. chr.) la sudul Dunării, Dacia încetează de a mai fi provincie romană și locuitorii ei devenind un popor deosebit și se dezvoltă independent de imperiul roman. De aci înainte poporul Roman din Dacia devine poporul Român, iar latina rustică vorbită, devine limba românească.

(va urma)

Christache Georgescu.

Dir. Gimnaz. Târgoviște.

Cum se cunoșce cêra adevêrată. Cêra de albine are densitate de 0.980 aprôpe, pe când cêra minerală n'are de cât 0.880. Acesta nu este însă la îndemâna fie-cărui de a controlă. Mai ușor este a se încălđi cêra în un tub, (țevă) de sticlă astupat la un capêt, în care s'a pus o parte potasă caustică în trei părți de alcool. La 100 părți de acest amestec să se pună 90 părți cêră. După-ce se topesce bine cêra, să se pună tubul în un vas cu apă caldă, pentru-ca să nu se întărescă cêra. Dacă cêra este curată, lichidul este limpede, dacă este cu cerisină, vom vedea desupra cerei un uleiú fôrte colorat și care se vede fôrte bine când cêra începe a se întări.

(1) G. Adamescu. Noțiuni de Istoria Limbii și Literaturii Românești.
(2) I. Manliu. Gramatica Istorică și comparativă a limbii române.

Notițe Științifice (1).

Pompe.

II. *Pompele respingătoare* (fig. 1). La aceste pompe pistonul (*a*) nu are ventil; cilindrul (*b*) are un ventil (*c*) la fund, care ventil se deschide de jos în sus; și dintr'o costă a cilindrului pornesce, în sus furtunul (*d*), prin care se împinge apa, și care se numesce *tub de respingere*; la gura acestui tub în cilindru este un ventil (*e*), care se deschide din năuntru în afara cilindrului.

Cu aceste pompe se lucrăză astfel: se vîră cilindrul cu fundul în apa ce voim să împingem prin tubul de respingere. Se trage și apoi se împinge mereu pistonul cu ajutorul mânerului, ca și la pompele aspirătoare. Apa începe a țîșni prin capătul furtunului (*f*) și țîșnesce mereu.

Iată cum se întâmplă acestea.

Să ne închipuim pistonul jos la fundul cilindrului. Când îl tragem în sus, ventilul tubului de respingere (*e*) se închide din pricina apăsărei atmosferei; și în golul ce rămâne în cilindru, între piston și fundul cilindrului, atmosfera împinge apa, care intră deschidînd ventilul (*c*) din fundul cilindrului. Totul se petrece ca și la puscociul cu apă când tragem bățul în sus: apa umple tot cuprinsul cilindrului dintre fund și piston.

Când pistonul, după ce a ajuns sus, este apăsă în jos, apăsăm astfel asupra apei din cilindru, și apa la rîndul ei apasă și închide ventilul fundului (*c*), care ventil se închide de sus în jos, însă deschide ventilul tubului de respingere (*e*), care ventil se deschide din năuntru în afara cilindrului, și astfel apa țîșnesce în acest tub: totul se petrece ca și la puscociul cu apă când apăsăm bățul în jos.

Vedem astfel că puscociul cu apă e o pompă respingătoare, în locul celor două ventile, avînd o singură găurice, și fără tubul de respingere; iar jocul ventilelor fiind înlocuit prin aceea că aci se vîră aci se scôte găuricea din apă.

În figura 1, tubul de respingere are un fel de gușe (*g*), numită *camera cu aer*. Apa înaintînd pe tubul de respingere când apăsăm pistonul în jos, închide aerul din această gușe, când ajunge până la ea; astfel, ori de câte ori noi apăsăm apoi în jos pistonul, apa fiind împinsă în tub, se

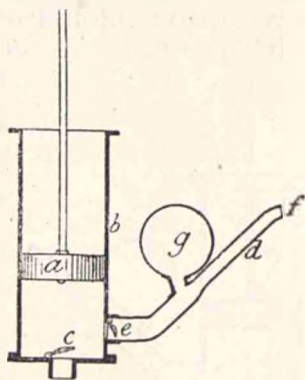

Fig. 1.

(1) Veđi No. 33.

grămădesce și spre această gușe și intră în ea, apăsând asupra aerului din ea, și deci micșorând locul în care a rămas aerul închis. Inșă, când noi tragem pistonul în sus, apa ne mai fiind împinsă în tub, ea nu mai pôte apăsă asupra aerului din gușe; din potrivă acest aer în virtutea tensiunii ce a căpătat prin micșorarea locului în care eră închis, împinge el acum apa afară din gușe, cu aceeași putere cu care apa îl împinsese pe el, și o face să urmeze a se urcă pe tub în sus și să țîșnescă afară. Acastă cameră cu aer, este așa dar un regulator al țîșnirii neintrerupte a apei prin capătul tubului de respingere (*f*).

III. *Pompele aspirătoare-respingătoare* (fig. 2). Aceste pompe sunt tocmai ca cele respingătoare, însă aũ și tub de aspirațiune, care pornește din fundul cilindrului sub ventil, așa că ventilul fundului vine la gura tubului de aspirațiune.

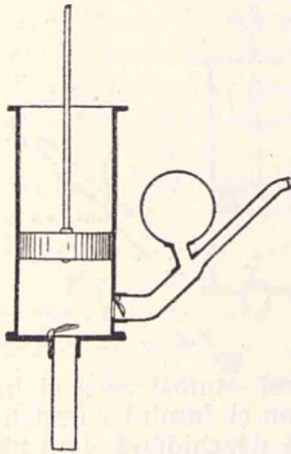

Fig. 2.

Jocul acestor pompe este ca și al celor respingătoare, numai că mai întâi se sörbe aerul din tubul de aspirațiune, ca la pompele aspirătoare, și se gonesce acest aer prin ventilul tubului de respingere, în loc de a se gonî prin ventilul pistonului, cum se face la pompele aspirătoare. Apa se urcă treptat, treptat, în tubul de aspirațiune, apoi trece în cilindru, și de aci e împinsă în tubul de respingere, ca la pompele respingătoare; d'acolea în colo la fie-care ridicare a pistonului apa trece în cilindru și la fie-care pogorîre a pistonului ea e împinsă din cilindru în tubul de respingere.

I. Otescu.

Cum se pôte înlătură gustul rău al unturei de pesce.

Untura de pesce e o doctorie foarte bună pentru ómenii și mai ales copiii slabi, orî cu aplecare spre scrofule, sau chiar scrofuloși.

Doctorii o dau în foarte multe casuri, însă gustul unturei de pesce e cu totul displăcut și mai ales copiii o ieaũ cu multă gréță, ceea ce le strică stomacul. Iată însă ce spune un doctor mare frances, că e bine de făcut. Să se amestece bine de tot o lingură de untură de pesce cu gălbenușul de la un ou și dece picături de spirt de mentă, într'o jumătate de pahar cu apă îndulcită cu zahăr. Amestecul nu are nici gustul nici mirosul displăcut al unturei de pesce și bolnavii pot să-l iea cu multă ușurință. Ba încă e și mai folositor ca untura de pesce luată singură, căci se honipsește foarte ușor fără să obosescă de loc stomacul.

GRĂDINĂRIT

— Da ce te-ai apucat, mări Niță?
Sapî vr'o comoră în pămînt?
Ți s'arată vr'o luminîță
În faptul noptii? Crețemînt
Nu da, mări vere, că 's năluci.
Și eü pățiiü, mai an, subt nuci...

— Ce-î drept, umblai după potcöve,
Cum vine vorba. Eü, să creți,
De umblu, umblu după snöve
Al căroră folos îl veți:
Sap, märe, tot pentru comori,
Dar din seminți, cu rod din flori.

Vețut-ai döră lângă școlă
O sărăcie de pămînt,
Maïdan urât, curată bölă,
Să-l ocolescî cu jurämînt.
Noi, îl lăsam așa. De! proști!
Cu «domnu», ađi, nu-l mai cunosei.

La «domnu», cum e 'n cer lumină,
Așa e carte 'n mintea lui;
Nimic nu-l dă de șugubină;
Rost, ca la el, la nimeni nu-î.
Cerü comunei ăl ectar,
Și ađi, grădină-așa, mai rar!

Ce pomi de rod, ce de legume!
De töte, mări, la rînd, la rînd!
Chip, le sciam și noi de nume,
Dar să le punem, dëü, nici gând!
Și eaca, prinse pe copii
La munca asta, — sciiü și sciiü...

Copiii, noue ne grăiră,
 Și uite, dac'am tot vedut,
 Mulți dintre noi se pomeniră
 La fel să facă... și-au făcut.
 Ați, toți p'acasă au grădină,
 Pe unde locul sta cu spină.

Cum veți, și eu m'am pus, măi vere,
 Priporul ăsta să-l desfund.
 Nevasta, vrea; băeatul, cere...
 Rămân eu, totă viața, scund,
 Dar prost nu vreaș să mai rămân;
 Ca alții, sunt și eu român!

— Măi Niță, eaca, ai dreptate,
 Leguma prinde loc, păi cum!
 De-aceea biata sănătate
 Ne merge schiopăta pe drum
 Că ne hrănim ca vai de noi,
 Chiar dacă suntem c'un ban, două...

Țicea, veți, «Domnu»: «sărăcie
 E, când nu ști să cumpănesci...
 O palmă să nu stea pustie,
 Că ai din ea ce să rodesci...»
 Apoi, te las cu Dumneșu...
 Ca tine-alerg să fac și eu...

N. Rădulescu-Niger.

6 rugămințe.

Suntem deja în a 9-a lună, din anul al 6-lea al revistei. Rugăm cu insistență pe iubiiții noștri abonați, rămași în urmă cu plata, a ne înainta cât mai neîntârziat posibil, prin mandat poștal, micul cost al abonamentului.

Incasările prin serviciul poștal, ne expune la mari cheltuieli și la plată de personal, pentru lucrările ce necesită acest fel de încasare, așa că abonamentul de 5 lei deja, atât de mic, ne rămâne pe jumătate, fiind nevoiți a face aceste cheltuieli.

Avem speranță că iubiiții noștri abonați, vor ține sêmă de sforțările noastre și se vor grăbi a ne trimite deadreptul abonamentele.

Administrația.

Asilul Elena Doamna, secția primară și profesională. (fațada principală).

Valoarea educativă a învățămîntului abilității manuale (lucrului manual), psihologicesce întemeiată (1).

(Urmare).

Din aceste experiențe, cu temeinicie se pot deduce următoarele: *Intâin*, însemnătatea creerului pentru mișcări este tot atât de mare ca și pentru simțiri. Creerul nu este numai organul sufletului, ci de asemeni mașina în care se produce forța nervoasă care pune corpul în mișcare. La creaturile inferioare este funcțiunea motrice pôte cea mai însemnată. Animalele mari ca elefantul și balena, aũ un creer mare și artistic conformat, dar acésta nu pentru-că ele aũ inteligență mare, ci pentru că aũ o masă musculară enormă. La animale pare că mărimea și greutatea creerului, de fapt depinde mai mult de mărimea corpului și de întocmirea sistemului muscular decât de inteligența lor. La om, mărimea centrului motrice din creer atârnă mult mai mult de mișcarea în numeroșele direcțiuni a unor anumite grupe de mușchi și de fineța, abilitatea și potrivêla acestor mișcări, decât de masa, saũ mărimea mușchilor respectivi. De aceea la om însemnătatea creerului pentru mișcări deși este mare, totuși este covârșită de funcțiunea lui ca organ pentru simțire și cugetare. La puterea fizică trebuie să corespundă un puternic centru motorice în creer. Omul care 'și mișcă mânilor cu măestrie, trebuie să fie și un mare cugetător, să aibă un bun cap; iar trândăvia fizică arată o lipsă în centrul motorice al creerului. Din starea de idiotie și lipsa de simțiri a sêlbaticului ese lenea lui.

Al doilea, urmêză, că deosebirea ce o fac mulți între *lucrul cu mintea* și *lucrul cu mâna* este falșă. Nu se află un fel măcar de lucrare manuală care să nu pretindă în același timp mai mult saũ mai puțin lucru cu mintea. Deosebirea între lucru cu mâna și lucru cu mintea, întru atât este admisă întru cât intră în joc cestiunea activității creerului, o mică încordare mai mult la cele noi decât la mișcările și cunoscînțele ce se repetă.

Fiziologii deosebesc mușchii în *fundamentali* și *accesori*.

(1) Veđi No. 32.

Mușchii fundamentali sunt masele late ale mușchilor, cari determină mersul și alte mișcări asemănătoare lui și cari cer mai multă forță decât abilitate sau măestrie. Aceștia sunt în mare parte mușchii pe cari 'i avem la fel cu animalele și pe cari probabil îi moștenim de la strămoșii noștrii cari trăiau prin păduri. Mușchii accesorii sunt proprii lucrărilor de o fină întocmă și combinațiune; aceștia sunt în general mușchii mâinii și ai brațului precum și ai organelor vocale. Se pôte obiecta că învățămîntul-manual nu ar fi absolut trebuincios pentru dezvoltarea centrelor motorice în creer, de ore-ce exercițiile gimnastice și alte mișcări libere le-ar dezvoltă tot așa de bine. La această obiecțiune putem răspunde, că exercițiile gimnastice și în genere mișcările fizice să raportă exclusiv la mușchii fundamentali și centrele lor în creer și forțe rar celor accesorii. Nimic alt decât lucrul-manual va atinge cu adevărat cele mai valorose celule ale creerului, cari stăpănesc cele mai fin întocmite mișcări ale mâinii, după cum nimic alt decât adevărata vorbire și cântare pot tot așa să desvolte celulele cele mai importante ale creerului cari guvernăză mușchii organelor vocale. Celulele nervilor motrici cari guvernăză mlădierile trunchiului se dezvoltă cele d'întâi, și după aceea printr'o ordine de urmare progresivă acelea cari dirig cele-lalte mlădieri mai depărtate. Educațiunea trebuie să urmeze această ordine naturală a creșterii. Ea trebuie să evite ca degetele să execute mișcări fin întocmite și măsurate, într'un timp când natura n'a sosit încă asupra dezvoltării celulelor acestor părți, și cari ar fi tocmai în acest timp asupra determinării mișcărilor mai ordinare ale încheeturilor cotelor și umerilor. O educațiune fizică care să caute a dezvoltă întâiu mai mult mușchii fundamentali, căror aparțin mișcările mai ordinare și mai apropiate de trunchiū, trebuie să precădă lucrărilor-manuale, cari să raportăză mai mult mușchilor antebrațului, mâinii și degetelor. Acesta este același principiū pe care îl întocmise Seguin acum 20 ani și-l întrebuiță la educația celor incapabili, și tocmai acuma începem a înțelege că acest principiū se pôte întrebuiță tot așa de bine la educația tuturor copiilor. Dar influența lui curat fizică asupra sistemului nervos orî cât de importantă ar fi, nu formăză importanța de căpetenie a învățămîntului-manual. Și dacă cine-vă ar luă

acest principiu drept o deosebită artă de educație fizică, ar fi acesta tot atât de falș ca și când ar introduce și practică darea de pomană, pe motivul că acest exercițiu ar desvoltă mușchii brațului.

(Va urma).

D. Demetrescu-Bălcești.

Câte-vă cuvinte asupra agriculturii.

Agricultura este știința care ne învață a cultiva pământul cu pricepere, spre a produce plantele trebuincioase omului și animalelor.

Cultura plantelor datéză din timpurile cele mai vechi, fără să fi fost ajutată de știință; dar în lipsă de știință, s'a probat că nu se ajunge tocmai la rezultate îmbucurătoare. Astăzi, înaintarea științelor, cari ridică pe om din starea sa de nesciință, făcū ca și cultura pământului să devină o știință.

Iată definiția acestei științi: *Agricultura este știința care caută mijlocele de a căpeta într'un mod mai lesnicios productele din vegetale, cele mai desăvârșite și cele mai bune pentru trebuințele omului, ale animalelor și deosebitelor industrii.*

Desfășurând folósele ce le dă agricultura omului, putem dice că ele sunt mai presus decât ale oricăreia alte științi, fiind-că industriașul, care ne dă obiectele de cari avem necesitate, și fără cari nu putem trăi, trebuie să le iă de la cultivator. Ast-fel fabricantul de stofe are trebuință de cultivator spre a-i procură in, cânepă, bumbac, etc.; fabricantul de zahăr, are trebuință de sfeclele cultivatorului; brutarul are trebuință de grău pentru fabricarea pâinei, și alții de-altele.

Agricultura dar se póte asemēnă întocmai ca cu un izvor din care curg mai multe pârâiașe în deosebite direcțiuni, cu scop de a îndestulă trebuințele ómenilor și ale animalelor.

Agricultura spre a fi bine înțelesă, este neapărat nevoie să avem cunoscință și de alte științe. Așă, *Chimia*, care ne arată în ce grad de fertilitate se găsește pământul, chipul cum lucréză gunoiul ce provine de la deosebite animale când se pune pe un loc, etc.; *Botanica*, care arată funcțiunea deosebitelor părți ale unei plante și caracterele lor, spre a le puté deosebi unele de altele; *Veterinăria*, știință medicală, care se ocupă de bólele animalelor precum și de îmbunătățirea lor; *Mecanica agricolă*, care ne învață a cunósce mașinele trebuincioase și întrebuițarea lor cu folos în agricultură.

Deși aceste ramuri de cunoscințe sunt strâns legate cu agricultura, le vom lăsă de o cam dată și vom începe mai întâiu prin învățaturile cele mai simple și apropiate de practica țilei.

Nici odată nu va ajunge cine-vă a îmbunătăți starea actuală de cultură a pământului, până nu va cunoște practica și teoria. Cea d'întâiu constă în a pute mînu și practică înșine lucrările câmpului, pe când cea de a doua ne învață modul culturai deosebitelor plante, arătând pămîntul care ne convine și cum trebuie lucrat.

Prin urmare, când cine-vă se hotăresce a fi agricultor, trebuie să se cunoască pe sine, și să vadă dacă are *vocațiune* pentru această carieră. Agricultorii sunt toți țărani și plugari la olaltă; însă cultivatorii trebuie să aibă dispozițiune și plăcere de a lucra și a semena pămîntul, a recolta și a scote semințele din paie, a îngriji și a trata animalele bine; în fine a mînu carul, plugul, sapa, furca și toate lucrările ce se petrec într'o fermă (moșie) mare sau mică.

Și numai pe calea acesta se pot introduce îmbunătățirile în agricultură.

Persoana care e stăpână pe o întindere de pămînt mai mare, deși nu lucră pămîntul prin propriile sale mîni, trebuie însă să aibă cunoscinți atât teoretice cât și practice, ca să scie la casuri să pună mîna și să diriga pe omenii ce-i are în serviciul său.

Pentru, ca un agricultor să fie la înălțimea misiunii sale, este de neapărată trebuință a însuși ore-cară condițiuni și anume:

a) Instrucțiunea agricolă, b) activitatea, c) spiritul de ordine și esactitate.

a) *Instrucțiunea agricolă*, se dobîndesc în școlă precum și prin citirea cărților de agricultură, în timpul când cine-vă nu are multă ocupațiune la câmp și mai cu semă erna, și în virtutea practicei ce va posedă, va da preferință la procedările cele mai putincioase; numai așa va scî, și va putea să dea o îndrumare mai chibzuită în ordinea lucrărilor agricole. Tot prin instrucțiune va pute cunoște câștigul ce să capătă din cultura deosebitelor plante. Un alt metod și mai bun pentru instruire, este călătorind dintr'o regiune a țării într'alta, pe unde cultura plantelor se face mai bine; acolo observând și comparînd deosebitele procedări între ele, alege și se hotăresce de a introduce și la sine, cutare model de cultură privitoare la arătură, semănare, îngrijire de animale și în fine din ce va vedă că se face mai bine.

b) *Activitatea*. Cariera agricultorului cere o mare activitate și nepregetare; el trebuie să fie gata când a sosit timpul pentru cutare sau cutare fel de lucrare; ast-fel în urma unei ploii este necesar două sau trei feluri de lucrări: arătură, semănare și grăpare; trebuie dar a lăsa pe toate cele-l-alte lucrări și a ne folosi de timpul favorabil, fiind-că pămîntul e mai bine dispus a încolți semînța. Agricultorul trebuie să inspecteze de-aprăpe toate lucrările și să vadă dacă se execută după cum înțelege dînsul; căci alt-fel se observă

că lucru merge mult mai încet și fără regulă; el trebuie să se scoale din somn înaintea tuturor și să se culce cel din urmă, ba ceva mai mult, se cere adesea să inspecteze servitorii, animalele și țarinesele sale.

c) *Spiritul de ordine și exactitate.* Agricultorul trebuie să aibă ordine în exploatarea moșiei; el trebuie să-și facă o idee de gradul de fertilitate al pământului și dacă ar fi neproductiv să pună gunoiu pe el, asemenea să scie și menaja starea de fertilitate prin succesiunea deosebitelor culturi de plante (vedei assolamentele). Se recomandă agricultorului ca de cu seară să-și reguleze lucrările câmpului pentru a doua zi.

Agricultorul trebuie a îngriji de oamenii pe cari îi are în serviciu, a le da mâncare îndestulătoare, a le pune masa la orele fixate, căci este știut că un om rău îngrijit lucrăză asemenea rău, ba ceva mai mult îl defaimă pe la unii și pe la alții, el trebuie să ordone servitorului cu un ton plăcut, să le dea consiliu și din timp în timp și ore-cari gratificațiuni, mai ales în timpul pe când se execută lucrările de fond: prășire, săpare, cosire, strânsul cerealelor, etc. În acest mod, purtându-se cultivatorul, toate lucrările îi merg bine, poate fi iubit de oameni și Dumnezeu, și tot odată aduce adevărate servicii semenilor prin viața exemplară; la din contră execută fără pagubă și fără prevedere, pagubele în soțesece și munca dinpreună cu capitalul de pierdere.

Pe aceste principii se basază progresul agriculturii, numai așa se poate subția rutina cea grosă de cultură care o moștenim de la strămoși.

Ion Zavera.
Moșia Cociu.

Părerea unui distins publicist berlinez despre țara noastră.

D-l Paul Lindenberg, distins publicist din Berlin, care a fost de curând în țară și a vizitat mai multe așezăminte, scrie, între altele, următoarele:

Nu te poți despărți de România fără a reaminti, fie și numai în trecut, de Domeniul Coronei, o instituțiune, care a devenit de cea mai mare însemnătate pentru țară și populațiunea ei, contribuind mult la înflorirea tinerului stat. După propunerea lui Ion Brătianu, care a bine-meritat atâta de la România, s'a înființat în anul 1884 un Domeniu al Coronei, alcătuit din 12 moșii, aflătoare în cele mai diferite părți ale țării, având la un loc o suprafață totală de peste 132.000 hectare.

Prin acest Domeniu, s'a dat Coronei mijlocele de a se *représintă* în mod cuviincios, iar pe de altă parte, s'a creiat o legătură strânsă între Ea și țară, și prin urmare și între populațiunea rurală, «*Regele trebuie să fie cel d'intăiu proprietar în țară*» și-a dis Brătianu în dorința intimă, că aceste Domenii ale Coronei să servescă ca model pentru întreaga țară, dând un puternic în-

demn tuturilor. Acastă așteptare s'a și îndeplinit, mulțămită Regelui, care dă o atențiune folositoare nu numai agriculturii, ci și tuturilor îndeletnicirilor cari stau cu ea în legătură mai mult sau mai puțin apropiată. Pentru acesta a aflat un apărător priceput și sîrguitor, un bun îndeplinitor al planurilor Sale, în administratorul Domeniului Coronei, d-l Ion Kalinderu, care, înzestrat cu o mare pătrundere, de o activitate din cele mai depline, devotat și neclintit, a realizat cu bucurie ideile Domnitorului său atât de venerat, făcându-și din acesta, opera cea mai desăvîrșită și mai demnă a vieții sale.

Ast-fel a înființat diferite instituțiuni model, în primul rând în ce privește agricultura, ș'apoi și în privința industriei, creând felurite fabrici și alte întreprinderi pentru utilizarea cu folos a produselor de pe domenii.

Răsplata pentru muncă și cheltueli n'a întârziat, de ore-ce astăzi se fabrică pe un domeniu teracota-excelentă, pe altul diferite obiecte din lemn, ca: mobile, carē, ustensilii de bucătărie, butoie, lădi, cufere, precum și minunate scânduri de rezonanță pentru pian. Pe alte domenii se produc stoffe, țesute sau împletite, obiecte din rechită, fringhierie, și așa mai departe, tot-deauna în vederea folosului ce pot aduce populațiunii mai sărace. De mare progres a avut parte și economia vitelor, silvicultura, introducându-se pentru acesta din urmă drumuri de fer prin păduri, canalisări pentru transportul lemnului pe apă etc. S'au înființat peste tot pepinieri de pomi, s'au construit mori de măcinat lemnul pentru fabricarea hârtiei, și nu s'a lăsat la o parte nici vînatul și piscicultura, căroră li s'a dat de asemenea o îngrijire atentă.

Pentru a îndemna pe țărani să îngrijescă mai bine de pămînt, de cât au făcut-o până acum, se împarte gratuit semințe de grădini, de zarzavat; se dăruiesc pueți de pomi roditori, cartofi de semințe etc., dându-se cuvenitele instrucțiuni și supraveghîndu-se cultivarea lor. În locul drumurilor impracticabile de odinioară și al căilor din regiunile păduroase, cari nu puteau fi străbătute de cât călare, s'au făcut șosele netede, cari sunt adî fōre mult umblate.

În ce privește construcțiunile de pe Domenii, tōte au formă plăcută și sunt construite în bună parte din lemn. Ordinea și curățenia sunt ținute peste tot cu cea mai mare severitate. Pe lângă măsurile luate în interesul igienei și al unei propășiri chibzuite, s'a îngrijit și de învățămînt, care înainte lăsă mult de dorit. Astăzi sunt în satele de pe domeniile coronei 50 școli model; există de asemenea biblioteci cu cărți diferite. Prin revista ilustrată săptămînală «*Albina*» care e foarte efină, 5 lei abonamentul anual și prin cărțile populare «*Steaua*», 15 bani exemplarul, cari ating tōte cestiunile privitoare la economia rurală etc. s'a deșteptat mult simțul și gustul pentru o literatură populară bună. Atât revista «*Albina*» cât și bibl. «*Steaua*» s'au înființat la inițiativa d-lui Ministru Haret și se găsesc sub președenția d-lui Ion Kalinderu. S'a înființat de asemenea teatrul sătesc. Subsemnatul a fost plăcut surprins, când a'vedut pe Domeniul Coronei Cocioc, elevi și eleve de 6 — 10 ani, în costume potrivite, jucând admirabil o piesă națională «*Sultanul Baiazid*» și jucând apoi în haine naționale pitoresci, diferite jocuri naționale.

Mână în mână cu instrucțiunea merg exercițiile gimnastice și de

cânt; copiii lipsiți, primesc gratuit haine și cărți, iar silința învățătorilor și învățătoarelor este încurajată prin gratificațiuni și alte înlesniri sau răsplăți. O mare atențiune se dă industriei de casă. S'a îngrijit de asemenea de cultivarea adulților; se dă o deosebită grije cursurilor de adulți în care scop s'a înființat pe toate domeniile, prin o lege propusă d-l Haret Ministrul Cultelor; se țin apoi conferințe cu subiecte de folos obștense, și s'a întemeiat în sfârșit societăți agricole, societăți de economie, de ajutor etc. cari au fost foarte bine primite.

Am amintit aci numai părțile mai însemnate pentru a arăta ce s'a făcut din aceea ce a fost odată. Comparațiunile între starea dinainte și cea de azi se impun de la sine ori cui, care vizitează aceste domenii și vede cât de înaintată e starea locuitorilor. Fără voe îți amintesci de vremurile când pe acele locuri totul eră în stare deplorabilă, când ori-ce progres eră împiedicat cu forța și când populațiunea eră exploatată sistematic.

Te gândești la terenurile întinse de peste Dunăre, cari ar putea avea același aspect favorabil și plin de speranță ca cele întâlnite aici. E neîndoios că strălucirea semilunei e în scădere, cel puțin pentru provinciile europene; poporele active se întăresc în munca culturală ce duc pentru ștergerea moștenirii acum în descompunere, și pentru reînnoirea ei.

(Buc. Tag.)

Paul Lindenberg.

Fasolea Soia (Soia *Hyspida*).

Prin luna lui Noemvrie sau Decemvrie din 1901, dacă nu mă înșel, într'un ziar politic de la noi din țară, s'a publicat un articol cu privire la această leguminosă bogată în materie azotoasă.

Nouă ne-a părut bine că s'a revenit asupra acestei leguminose, lăsată cu totul uitării de marii noștri agricultori, cari ar fi putut face mult pentru răspândirea ei în țara noastră. Dăc, nouă ne-a părut bine, tot așa după cum ne pare și astăzi, când vedem că toate ziarele politice se ocupă de această leguminosă, în urma unei publicațiuni a d-lui Urbeanu, farmacist.

Un lucru însă trebuie să se știe: că cel d'întăiu care a publicat primul articol asupra acestei leguminose la noi în țară, a fost d-l *W. Knechtel*, profesor și astăzi la școala de agricultură de la Herăstrău, de cursul legumiculturii și pomologiei. Primul articol asupra acestei leguminose îl găsim publicat în «*Economia Rurală*» din luna Martie 1881, pagina 122.

Acest articol a fost publicat după ce mai întâiu s'a făcut experiențe în grădina de legumicultură a școlii de agricultură de la Herăstrău, cu această leguminosă, avându-se în vedere și experiențele profesorului Huberlandt, de la facultatea de agricultură din Viena.

Profesorul Haberlandt, a fost cel d'întâiu, care a făcut experiență cu acest neam de fasole, fiind însărcinat chiar de guvernul din Viena. Acest profesor a atras luarea aminte a agricultorilor germani ca și a altor agricultori din Europa și alte țări, că fasolea soia, reușește foarte bine în toate țările unde poate reuși cultura porumbului și mai cu seamă *varietatea de fasole de culoare galbuie*.

Sunt trei varietăți de fasole soia: cu bobele galbene, portocalii și de culoare neagră. S'a mai constatat că cultura acestei plante leguminose, a dat rezultate bune, chiar și în locurile cari treceau regiunea septentrională a porumbului, producând multe păstăi pline de bobe sănătoșe și cari se pot cöce chiar în pămînturile mai slabe și rău lucrate.

Acest neam de fasole își trage originea din Asia centrală, și partea de miază-noapte a Chinei, de unde cultura ei s'a răspândit în India și Japonia.

Dacă această plantă leguminosă, a ajuns a se cultivă în cele mai multe țări din Europa, se datoresce expozițiunei universale de la Viena din 1873, la care expoziție, Chinezii și Japonezii, pe lângă alte produse agricole au expus și bobe de fasole soia, și în al doilea rînd se datoresce guvernului Austriac, care a găsit de bine a însărcină pe profesorul Haberlandt, ca să facă experiență cu fasolea soia și această experiență să fie dată publicității.

Ast-fel se explică cultura acestei plante leguminose în Europa.

După experiențele în mic, ce s'au făcut la școala de agricultură de la Herăstrău la 1880, în 1881 — 1884 s'a semănat pe suprafețe mai mari, și în 1882, când timpul a fost prea seccos, așa în cât fasolea olögă nu s'a făcut de loc, din recolta fasolei soia s'a obținut o producțiune mijlocie, și în 1883, pe când ministru al agriculturii eră decedatul I. Câmpineanu, s'au trimes de Minister semințe de fasole soia, (varietatea galbenă) la mai mulți proprietari din țară, ca să facă încercări cu ast-fel de leguminose, și rezultatele bune, rele, se le comunice Ministerului de agricultură. Mulți din agricultori nici n'a semănat'o, alții au răspuns în doi perii, ca și cum Ministerul de agricultură voiă să le impuie cu forța cultura acestei leguminose.

Deși puté să se facă acest lucru pe toate moșiile statului, arendate sau căutate în regie, totuși din diverse împrejurări nu s'a făcut, și deci nu s'a putut încredința cei în drept, întru cât această fasole eră mai hrănitore pentru populațiunea rurală decât fasolea *olögă* și de *arac*.

Noi agronomii, ne-am făcut datoria cu prisosință, lucrând la introducerea acestei plante leguminose în cultura noastră, dar, agricultorii n'au voit a ne ascultă, deși erau datorii a ne ascultă, în folosul lor și al populațiunei rurale.

În publicațiunile noastre asupra acestei plante am mai sus-

ținut, ca cel puțin cultura acestei plante, să fie introdusă ca hrană pentru animale, și mai cu seamă pentru îngrășarea berbecilor, a căror carne este foarte mult căutată la Constanținopole. Dar, noi am scris și noi am auzit.

După părerea noastră, ca cultura *fasolei soia*, să prindă rădăcinii în cultura mare și mai cu seamă în cultura mică a sătenilor, Ministrul Agriculturii, ar trebui să ia aceleași măsuri pe cari le-a luat, cu reînvierea culturii gândacilor de mătase. Pe de altă parte Ministrul instrucțiunii publice să impună învățătorilor, ca în grădinele d-lor de legumi, să cultive și această plantă, și așa cu modul acesta și cu timpul, cultura *fasolei soia*, se va putea întinde pe nesimțite și în cultura de la câmp a sătenilor, după cum s'a întins cultura sfeclei de zahăr, prin înființarea fabricelor de zahăr, în unele județe ale țării. Învățătorii, prin conferințele lor populare, vor putea contribui mult la răspândirea acestei plante, spunând sătenilor, că această plantă poate da bune rezultate și în pământurile mai sărace, și chiar mai rău lucrate, în timp de secetă ca și în timp mai bun de vegetațiune, se mulțumesc cu o singură săpătură, nu o poate ataca nici o insectă, fiind-că atât foile, cât și tulpina sunt acoperite cu nise pe-rișori.

Acastă plantă, împlinesce atâtea condițiuni bune de a fi introdusă atât în cultura mare cât și în cea mică, în cât trebuie a o cultiva atât pentru hrana omului cât și pentru hrana animalelor. Acastă plantă în tot timpul vegetațiunii ei, este de ajuns de multe ori numai o singură plivire de burueni, căci prin crescerea ei puternică, mai târziu năbușește orice buruiană, umbrind pământul peste tot.

Se scie, că după analizele făcute, *fasolea soia* conține peste 30 la sută mai multă proteină (materie azotată) și de șese ori, mai multă materie grasă față de mazăre, linte și fasole cari nu conțin decât 12 — 23 la sută proteină și 2 la sută materie grasă. Afară de acesta, fasolea soia este și mai productivă în bóbe.

Pentru ca bóbele de această fasole să fiarbă, trebuiesc ținute mai întâiu în apă 24 — 48 de ore, alt-fel nu pot fierbe.

Asupra culturii acestei plante am publicat deja un articol în «Albina» din 1902, pag. 398.

V. S. Moga.

— Arătați copiilor calea Domnului și ușa bisericii, căci unde sunt doi adunați în numele Domnului, spiritul cel sfânt este între ei.

L I C A

Nuvelă Macedonénă

(Urmare).

Să lăsăm pe nenorocitul Moș Dina, care expiază păcatele altora în umeda închisore și să vedem, cine eră Stoian și ce l'a împins să săvîrșască indoita crimă, trimițînd pe primar în lumea cea-laltă, iar pe Moș Dina în închisore.

Omul fiară, așa trebuie numit, eră de statură mică. Brațele mult mai lungi în raport cu statura. Capul mare și diform. Nasul turtit și nările largi. Sprincenile înclinate. Ochiul mic și căutătura piezișe. Obrajii scoși afară și neregulați. Mustățile rare și țepoșe. Buzele gróse. Bărbia abia pronunțată. Gâtul lung. Capul ras ca în palmă, iar de pe creștetul capului lăsată o șuviță de pěr. Acesta e tipul lui Stoian. Cât a fost flăcău s'a ținut de tálhării și puține vite carl se vedeau în bătătura lui nu erau muncite ci luate cu hapa de unde putea. Nicl când s'a însurat n'a făcut ca lumea, ci a furat o fată cine-scie din ce sat și trăia cu ea necununat. Chiar de semenil lui eră neprețuit din cauza uritelor lui apucături. Acum avé și el flăcău de însurat și vorba áluia «nu te primesce în sat și cerl fata popel» așa și Stoian, pentru fiul său, care seménă ca o picătura de apă cu el, ceruse fata primarului, om cu dare de mână și cu multă cinste.

Pentru Stoian însă nu eră nimic peste putință. I-a trăsнит lui să se facă cuscu cu primarul, trebuia musai să se împlinescă, de aceea într'o bună diminéță și trimise pețitorl la primar. Acesta nu numai că l'a refuzat, dar și s'a mirat de îndrăznéla acestui tálhar.

Stoian, a cărui apucături le-am văđut, auđind de refuzul primarului și-a đis: «Și tu n'ai voit să ne încuscrim, și eú însă în curând te voiú trimite în lumea cea-laltă». Đis și făcut, cum am văđut mai sus.

După ce ne-am dat socotéla de ómenl și împrejurări, să reluăm șirul narațiunii nóstre:

Afară gerul e și mai cumplit. Neaua este spulberată cu putere. Gémurile de la ferestrele hanului lui Tuliu, se sgálție parcă ar sări din țifini la suflarea crivéțului. Scuterul Gellu și cel-lalți din han nu se gândeau decát la curagiósa «Lica» care înfruntă gerul și întunericul noptil. Fiorl de mórte străbătea corpul turturora, când se gândeau la pericolul la care s'a expus sármana fată, și la toți li se încreția frunțile. La un moment dat cu toții cad în genuchi, rugénd pe a Tot-puternicul și ceréndu-l apărarea «Lichei».

Ea însă ca o nălucă, călare pe Griva sburá spre șipot, fără a se gândi la frică și fără a simți gerul; sciind că dacă ar găsi hárțile își-vá puté vedeá póte pe iubitul său tatá și pe acela pe care l-a iubit din copilărie ca ochil din frunte, pe Rică.

Cât ai gândi și Lica ajunge la șipot. Légă Griva de uluc și

Orașul Salonic (Macedonia), văzut despre mare.

începe a bîjbâi prin prejur. Nu trece mult și dă de mult prețioșele hârtii.

În momentul când se aplecă să le ridice, se aud trei detunături de pușcă. Erau trei clăcași, cari aflând de trecerea Scuterului Geliu, îi pândeau calea, dar pentru fericirea lui trecuse neobservat.

Lica la auzul detunăturilor, nu-și perde curagiul, ci strânge hârtiile, se repede la Griva, o deslégă, încalică și ca o săgétă se strecără printre focurile bandidaților și cât ai clipi a ajuns la han neatinsă.

Tropotul de copite al Grivei vesti celor din han, că Lica a ajuns, și cu toții au sărit la ușă. Lica descalică, dă în primire pe Griva servitorilor, iar Celnicului (Scuterului) ghiosdanul cu hârtiile.

Bucuria le-a fost nespusă tuturor, dar mai cu sémă lui Geliu, când a văzut prețioșele acte, scăparea Aromânilor, și fără a stă mult pe gânduri, scôte două decii lire turcesci, le pune în mâna curagioșei fete, și îi-dice: «Ține pentru moment atâta, și cât «privesce pe sârmanul tĂu tată, Moș Dina, voiă face tot posibilul, «dacă va fi nevinovat, după cum dici, a-l scăpă din închisóre și «a ț-l redă. D'aci înainte veți sci, copilă, că veți fi, nu numai sub protecțiunea mea «Celnicul Geliu,» ci sub a tuturor Aromânilor, a «căror libertate li-o ai recăștigat-o. Aibi încredere în Dumnezeu și în Aromâni. «Veți sci că nu voiă uită și de prea iubitul tĂu «Rică, care de dorul tĂu rétăcesce în munți, și pe el îl voiă readuce «la conacul părintesc, când vom puté spélă pata de a fi numită «fata asasinului Moș Dina, și atunci eu îți voiă fi nun.»

Lica la vorbele lui Geliu dă drumul unui lung și dureros oftat, înapoiesce banii și răspunde: «Aibi milă de noi toți».

(Va urma).

Gussy Apostolescu.

Cât ține însărcinarea la difertiele animale domestice.

Sentru cei ce țin la ajutórele lor de muncă, este fôrte bine să scie cât ține sarcina diferitelor animale domestice.

Se scie că aprópe de a-și lăsă sarcina, aprópe de a nasce, animalele însărcinate au nevoie de o îngrijire mai deosebită.

Așă ele nu trebuiesc atunci întrebuițate la munci prea grele, prea obositoare, trebuiesc ferite de lovituri și de sprieturi, și mai mult decât tóte trebuiesc fôrte bine hrănite.

Când cine-vă nu ține sémă de aceste lucruri, animalul nu numai că tânjesce, dar póte fôrte ușor pierde sarcina sa, așă că posesorul în urma rĂului tratament al animalului

a păgubit din două puncte de vedere: întâiu că animalul după lepădarea sarcinei rămâne foarte istovit, neputincios aprópe de a-și face munca, și trebuie îngrijit un timp óre-care spre a-și veni în fire și al doilea mai este păgubit și prin aceea că pierde de cele mai multe óri puiul animalului.

De aceea nu numai că este o datorie de milă către acești servitori credincioși ai omului, către animalele domestice, de a le îngriji mai bine în timpul sarcinei, dar este și în folosul nostru, căci din cauza îngrijirii rele putem avé pagube.

Mai ales hrana bună și la timp dată, este una din condițiile ce trebuie să le îndeplinim cu privire la animalele domestice, căci fiind bine hrănită mama, și puiul în timpul sarcinei se va hrăni mai bine, iar la nascere, el se va nasce puternic, și desvoltarea lui va fi foarte repede.

Cu deosebire cei ce vor să-și îmbunătățescă némul animalelor lor de casă, trebuie să le dea îngrijiri mai mari în timpul sarcinei, căci îngrijind rău vita însărcinată ea tânjesce, iar puiul se va nasce rău făcut, pipernicit și îndrumat spre rea desvoltare.

Din contră puiul unei vite bine îngrijită în timpul sarcinei, va ajunge fiind și el bine îngrijit, un animal cu calități mai bune.

Cei ce au dus vitele lor să se împerecheze cu altele mai de bun neam, să nu se mire dacă une-óri li se nasce un puiú nu prea de laudă, căci de cele mai multe-óri puiul se nasce rău, din cauza relelor îngrijiri cari i-au fost date mamei lui, în timpul sarcinei.

De alt-fel să nu se credă nici că animalele însărcinate trebuie ținute numai la esle dinaintea grămeții de nutreț și în nemișcare. Din contră, nemișcarea și prea multa îngrășare, sunt une-óri rele pentru vitele însărcinate.

Să le lăsăm să se misce în aerul liber, și chiar la lucrări ușóre să le punem, însă să le ferim cu totul de muncile grele, la care trebuie să se sforțeze, și să le dăm hrană în de-ajuns și la timp, însă nu prea multă.

În privința duratei sarcinei dau lista de mai jos pentru câte-vă din animalele domestice:

La Eapă sarcina ține	300	șile
» Măgăriță » »	300	»
» Vacă » »	286	»
» Capră » »	154	»
» Oie » »	147	»
» Scrofă » »	119	»
» Cățea » »	63	»
» Pistică » »	56	»
» Iepuróica de casă	28-30	»

Este bine să se noteze că cu cât mai mult se apropie termenul sarcinei, cu atât mai mult trebuiesc avute în grije animalele însărcinate.

I. Niculescu-Severin.

Diferite bóle ale pomilor.

Pomii roditorí sufer și ei de diferite bóle, așa, între altele sunt: 1) *tăciunele*; 2) *cangrena*; 3) *scurgerea gomei* (cleiului); 4) *îngălbenirea frunzelor* și 5) *sbârcirea sau încrețirea frunzelor*.

1) *Tăciunele* este o bólă pe care o capetă mărul și se cunoșce după aceea că cója mărului se înegresce ca și când ar fi fost arsă în foc.

Pomul capetă această bólă din mai multe cauze și anume: *din cauza tăeturii unei ramuri și care tăetură nu s'a vindecat*; *din cauza schimbării prea repede a timpului de la cald la frig și din cauza prea multei umezelii* ceea ce are loc atunci când sunt ploai prea multe și reci.

Când ramura unui pom a dobândit această bólă, trebuie tăiată îndată.

2) *Cangrena* este o bólă pe care o pot căpeta merii și perii fie *din cauză că pământul unde sunt plantați este prea gras*, fie *din cauză că pământul s'a îngrășat peste măsură cu gunoiă prospăt* ori *din cauză că pământul are prea multă umezelă*.

Bóla se cunoșce după aceea că are forma unui mototol

(gâlcă) nodoros ce crește pe trunchiul sau ramura pomului.

Când pomul a căpătat această bôlă, tăiem motâlca iar rana se unge cu cleiū de altoit ori cu balebă sau pămînt lutos.

3) *Scurgera gomei (cleiului)* este o bôlă pe care o capătă cireșii, vișinii, caișii, zarzării și mai rar prunii, fie din pricină că tăetura ramurilor nu s'a vindecat curând, fie din pricina pămîntului prea gras.

4) *Ingălbănirea frunzelor*, este o bôlă pe care o capătă pomii atunci când rădăcinile sau numai vîrful lor au dat de un strat de pămînt prea umed sau prea sărac.

5) *Sbârcirea sau încreșirea frunzelor* este o bôlă pe care o dobîndesc cireșii și pîrsicii tineri, atunci când se întimplă ca zilele să fie prea căldurose, iar noaptea prea răcoare; e bine ca foile sbârcite să se rupă așa ca să rămână numai codița lor.

Ión E. Mihăescu.

O conferință populară asupra însoțirilor sătesci.

Potrivit circulației d-lui Ion Kalinderu, Administratorul Domeniului Corónei, dată tuturor agenților săi, relativ la trimiterea de profesori ambulanți pe la toate satele de pe Domeniile Corónei, ca să fie în fața țăranilor conferințe și cursuri practice asupra diferitelor cestiuni în ale agriculturii și industriilor derivate dintr'însa, cari s'ar pute introduce pe la satele noastre, d-nul G. D. Ionescu, Doctor în științele naturale și fost Inspector viticol, a ținut sătenilor din Comuna Șegarcea, Jud. Dolj, în ziua de 24 Noemvrie 1902 o conferință despre munca agricolă și tovărășiile agricole la Români.

Sătenii adunați în număr foarte mare în localul școlei, au ascultat cu multă băgare de seamă, această conferință prin care li s'a vorbit în mod amănunțit despre arătură, alegerea seminței și întrebuințarea gunoiului, esplicându-le rolul însemnat ce are fie-care în agricultură.

D-l Ionescu arată cum se face arătura bună și alegerea semintelor în țările streine, unde pămîntul e din firea lui mai puțin productiv, dar care s'a îmbunătățit foarte mult prin întrebuințarea gunoiului de animale simplu, a varului, gipsului, etc. Arată cât e de rău obiceiul ce au sătenii noștri de a arunca gunoiul de vite și a'î da foc în marginea satului.

«Dacă la noi, adaogă d-sa, s'ar face o arătură mai adâncă, dacă s'ar alege cum trebuie semința și s'ar pune gunoiu pe locurile de muncă, producția agricolă ar fi cu mult mai mare ca adî și totalitatea locuitorilor, țara, ar câștiga mult mai multe milioane, lucru dovedit prin experiențele făcute la școla de agricultură de la Herăstrău».

Pe lângă toate acestea ar contribui foarte mult la îmbunătățirea stărei plugarului român și unirea sătenilor în tovărășii, ca să-și desfacă în comun produsele agricole, cum ar fi: grâul, porumbul, păsările, ouele. Dă pilde, cum în Transilvania sătenii s'au unit pentru a-și vinde cerealele în comun; în jud. Gorj, unde este o societate de lăptărie; în jud. Prahova, unde e vorba de a se întemeia o societate pentru desfacerea ouălor etc.

Amintesc cum în vechime se făcuse în țara noastră pătulele și magaziile de rezervă pe cale administrativă și de ce nu s'ar face ađi prin unire între sătenii cu bună înțelegere ca să se adune bucatele tuturor, pe care le-ar vinde cu preț mai bun.

În toate însă se cere bună credință și bună voință.

Dacă până ađi la noi nu s'au făcut asemenea încercări, cauza este că totă pilda bună se izbesce de reaua voință a ómenilor.

D-l Ionescu termină prin a îndemna pe sătenii ca să lucreze pământul mai îngrijit, făcând o arătură adâncă, alegând semințele și *toți se întrebuințeze gunoiul* pentru îngrășatul pământului, iar ca să aibă un profit mai mare din munca lor, să se constituie în tovărășie pentru a vinde în comun bucatele ce le recoltază.

În urma acestei conferințe, mulți dintre țărani au făcut observațiile lor și s'a încins o discuție vie și interesantă, la care luând parte și d-nul Fl. Davidescu, Șeful Regiei-Domeniilor Șegarcea, le-a arătat cu probe că cele spuse de d-l Ionescu sunt adevărate și sunt faptе dovedite pe Domeniul Șegarcea, așa că pilda bună, pornită de la Administrația Domeiului Corónei, va găsi resunet în populația rurală.

Asemenea conferințe care au o înruiare bine făcătoare asupra sătenilor, ar trebui să se facă cât de des și pretutindenii.

Paul Popescu.

Dir. Șc. din Com. Șegarcea Dolj.

Societăți economice la sate.

a) Inființări.

În comuna Vaideni, pl. Horezu-Vâlcea, prin munca depusă de învățători și preoți, și din buna-voința ce a arătat întreaga obște a satului, s'a înființat o bancă populară cu numele «Păstorul», simbolisând ocupațiunea locuitorilor cu crescerea vitelor. Comitetul de administrație se compune din d-nii D. Constantinescu, revisor școlar ca preș. de onóre, Pr. D. Băescu, preș. activ; A. Vinereanu, vice-președinte; Gr. Adamescu, casier-comptabil; C. Nicolescu, secretar-comptabil.

* * *

În comuna Dăeni, jud. Constanța, s'a pus bazele unei societăți de împrumut și păstrare cu numele de «Dunărea». Învățătorul local Dimitrie P. Bujilă este inițiatorul, lucrând cu câți-vă ómeni de inimă din comună, la înființarea ei.

Societatea în prezent posedă un capital de 600 lei cu 48 membrii.

* * *

b) Bilanțuri.

Bilanțul societății de economie și împrumut «Aurora» din Tg. Băcesci jud. Roman, încheiat la 31 Martie 1903, la finele anului social conform art. 53 și 54 din statut:

I N C A S Ă R I

Capital de asociație	2.065,—
Cotisații obligatorii lunare	1.752,50
Depuneri facultative	974,—
Dobânzi	566,13
Taxa de înscriere, amenzi, imprimate	126,45
Total	5.484,08
Sume încasate din împrumut	2.216,—
Total general al încasărilor	7.700,08

R E S T I T U I R I Ș I C H E L T U E L I

Restituiri din depuneri facultative	100,—
Procent de 6% conform art. 26.	3,25
Cheltueli de administrație	129,—
Sume date cu împrumut	7.395,—
Total	7.627,25
Numerar în casă	72,83
	7.700,08

Fondul de rezervă, conform art. 10, se formeză ast-fel:

Din 126,45 taxa de înscriere și amenzi
Din 28,30 cinci la sută conform art. 10.

Total . . . 154,75

Dividende 537,83, care urmează a se repartisa între membrii, proporțional cu timpul și capitalul fie-cărui membru conform art. 11.

I n f o r m a ț i u n i

Regimentul de Infanterie Răsboeni No. 15 din Piatra-Nămț, a executat în ziua de 23 Aprilie a. c., un marș militar până la comuna Bicaz.

Sosind la 6 ore d. a., ofițerii au fost găzduiți parte pe la frunțașii din sat, parte la casele de administrație ale Dom. Coronei și pe la agenții acestui domeniu.

Séra la 7 ore a fost masa comună a ofițerilor, care s'a luat în sălile societății culturale.

Cu această ocaziune s'au ținut câte-vă toasturi.

Primul a fost ridicat de d-l Comandant al regimentului, pentru M. S. Regele și familia Domnitore, iar al 2-lea pentru d-l Ion Kalinderu, administratorul Dom. Coronei, care muncesce fără preget la îmbunătățirea stărei locuitorilor și la răspândirea în țară a tot ce e frumos și folositor.

După masă a fost danț, iar a doua zi dimineața, regimentul s'a înapoiat în garnisonă, ducând cele mai bune impresii atât ofițerii cât și trupa care a fost primită cu căldură de către locuitorii.

* * *

Pentru arendarea pe termen de cinci ani, cu începere de la 23 Aprilie 1904, a terenului numit al «Viei Breaza», pendinte de

comuna Breaza, plasa Tohană, județul Buzeu, în suprafață de 15 hectare 7.500 m. p., se va ține licitațiune cu oferte scrise și sigilate în ziua de 14 Iunie 1903, ora 10 antemeridiane, atât în localul prefecturii județului Buzeu, cât și la pepiniera viticolă Is-trița din acel județ.

Concurenții pentru a fi admiși la licitațiune trebuie să depue o garanție de 100 lei în numerar sau în efecte publice garan-tate de Stat și să se conformeze celor stipulate prin art. 72—83 din legea comptabilității generale a Statului, publicată în «Mo-nitorul Oficial» No. 282 din 21 Martie 1903, al căror cuprins tex-tual îl vor găsi afișat în sălile de licitațiune.

In ziua de 6 Iunie 1903, ora 10¹/₂ a. m., se va ține la Eforie licitație publică cu oferte sigilate pentru darea în întreprindere a reparațiuni-lor interioare și exterioare la dependințele hotelului Caraiman din Sinaia.

Condițiunile speciale, devisul și planurile se pot vedea la serviciul Bu-nurilor Eforiei în ori-ce zi și ore de lucru.

Supra-oferte nu se primesc.

Valoarea acestor lucrări este de lei 4 660, bani 15.

Se cere o garanție provisorie de lei 5% din suma devisului, iar cea definitivă va fi de 10% din suma rezultată la licitație.

Inmormintarea lui Avram Iancu.

DE LA SATE

În sêra ȃilei de 23 Februarie 1903, s'a dat o serbare școlară în comuna Cotescl. R.-Sărat, în folosul cantinei și a scenei de teatru de pe lângă acea școlă.

S'a executat: «Trăiască Regele» (cor). «De ris și plâns» (Piesă de teatru de N. D. Voiculeț și I. Brătilă). «Banul mărăcine», joc național. «Surugiul» de Alexandri și «Marșul regimentului Putna» (cor) și danț.

Tôte bucățile au fost executate de școlari cu o exactitate, care a întrecut toate așteptările, smulgând dese aplause. Printre asistenți a fost și d-l Al. P. Tătăranu, prefectul județului, care a felicitat călduros pe d-l Diriginte, pentru reușita acestei serbări; iar d-l G. Tomescu, rev.-școlar, prin câte-va cuvinte bine simțite, a adus laude corpului învățătoresc de la această școlă, accentuând că ființa splendidei scene de teatru, se datorește activității neobosite a d-lui diriginte N. D. Voiculeț și concursului colegilor și deci meritul este cu atât mai mare cu cât acest prețios lucru pentru educațiunea sătênului nostru, s'a făcut numai prin sfortările d-lor proprii.

Moralmente s'a câștigat foarte mult, materialmente s'a atins cifra de 238, lei, și 30 bani, beneficiu net.

În sêra ȃilei de 25 Martie s'a făcut din inițiativa învățatorului S. N. Musceleanu și a tînărului St. Ionescu-Dobroneanu o șeđtore la școlă din c. Roșieni. A vorbit d-l Ionescu Dobroneanu, despre relele populațiunii rurale și folosul învățaturii, iar d-l Musceleanu despre Cultura pomilor roditori. S'au recitat poezii, s'au reprezentat mici dialoguri precum și piesa *Den Vagmistru*, luând parte la recitare și cei doi inițiatori ai serbării. Asistenții au dus cu ei o plăcută amintire.

Din Activitatea cercurilor culturale.

În ȃiua de 23 Aprilie, în comuna Bicz de pe Domeniul Coróniei Bicz din jud Nêmțu a avut loc adunarea obișnuită a cercului învățătoresc. «Bistrița». Învățătorii s'au întrunit în localul Societății culturale. «Ion Kalinderu» și au ținut două conferințe populare față fiind d-l revizor școlar Nicolău, cum și un numeros public.

După conferințe s'au făcut demonstrațiuni practice de altoit în grădina școlară. pentru care cei de față au avut un vedit interes, cerând tot felul de deslușiri și urmărind cu cea mai mare atențiune altoirile.

— Mai bine e să tacî, decăt să vorbescî fără să fii ascultat

D I N L U M E

Somn de trei luni. La clinica din Viena se află o fată de 20 ani, Berta Fischer, care trei luni întregi a dormit mereu și abia de câte-va zile s'a deșteptat. Cât a ținut somnul, inima și pulsul ei băteau, respirația urmă regulat. Nu simțea însă nimic. Puteai să o împungi cu acul, să o misci, fără să dea semn de viață. Pe timpul, când a dormit, medicii l-au introdus în mod măestrit nutriment în stomac. Când s'a deșteptat, a început să riță cu poftă și de atunci tot în voie bună a rămas. Nu-și aduce însă aminte de cele petrecute înainte de a căde în starea de somn și amorfie. Medicii dic, că fata își va recâștiga memoria și se va vindeca cu totul.

Cine a descoperit cărbunii de piétră? Acum, când cărbunii de piétră jôcă un rol așa de însemnat în industrie, comerțu etc., e fôrte interesant a sci, cine și cum au fost descoperite aceste pietre folositore. În Pensylvania trăia în anul 1791 un nômț sărac Günther, care se îndeletnicea cu vinatul. Umblând odată prin pădure a aflat un câmp întreg de «pietre negre», despre carî povestia unîi ômeni, că ard. El însă nu credea acest lucru, ci i se părea poveste. Odată l'a prins o furtună prin pădure și abia putu scăpă într'o peșteră. Trecând furtuna, plecă încet spre casă. Pe drum găsi o mulțime de «pietre negre». El își umplu buzunarile cu ele și ducându-se acasă le băgă în foc, ca să vadă dacă ard sau nu. Mare i-a fost mirarea, când a vădut, că pietrele ard. El descoperi acesta unu om bogat din împrejurime, care se încredință îndată despre prețu acestor pietre. Bătrânul vinător Günther îi arată câmpul plin de cărbuni de piétră, primind în schimb câte-va lanțuri de pământ sterp. Günther a murit în sărăcie, pe când acela căruia l-a descoperit secretul, ajunsese milionar.

M U L Ţ U M I R I

În urma apelului făcut în revista «Albina» No. 11 din 15 Decembrie anul 1902, d-nii dr. D. Galian-Focșani și C. Gheorghiu, inginer la C. F. Tecuci, au dăruit bibliotecii populare de la școla din căt. Victoria, jud. Brăila, mai multe cărți instructive și moralisatôre sâtênului, pentru care faptă laudabilă, d-l N. Gh. Șaitan, dirigintele școlei, le aduce mulțumiri în numele obștei satului.

*
*
*

I. Talpeș, învățator-diriginte al școlei mixte de pe Domeniul Coronei Dobrovăț, căt. Dobrovăț-Moldoveni, din jud. Vaslui, aduc în numele școlei ce conduc, căldurôse mulțumiri d-lui Ion Kalinderu, administratorul Domeniului Coronei, care a bine-voit a dăru bibliotecii acestei școle, un frumos dulap, mai multe instrumente necesare la grădina școlei, douê stelaje cu câte patru rafturi, îmbrăcate în pânză, cujite, hârtie perforată, tôte acestea necesare la creșterea rațională a viermilor de mătase; asemenea s'a mai făcut o plită sistematică la bucătaria școlei.

Bibliografii.

A apărut un volum de prosă: «DINTR'ALE NEAMULUI NOS-TRU» de George Coșbuc. Prețul 1 leu. Se poate procura prin orî-ce librărie din țară.

* * *

A apărut, în comisiune la librăria H. PARDINI (Engel G. Suchank), Cernăuți (Bucovina), pe prețul de 1 cor. 50 bani, un frumos volum de 82 pagine intitulat:

AUTORII ROMĂNI BUCOVINENI, repertoriu de Leonidas Bodnărescu. Cartea este împărțită pe diverse științe, așa că voinde cine-vă să consulte un autor asupra Botaniceii, n'are decât să deschidă cartea d-lu. Bodnărescu la titlul «Botanică» și va găsi numele tuturor autorilor bucovineni ce au scris în această privință. O recomandăm cititorilor noștri

* * *

Din biblioteca anti-alcoolică a apărut pentru teatrul sătesc piesa: «HAI NOROC!.. (Din isprăvile rachiului), în 4 acte cu cântece, de colaboratorul nostru G. I. Coatu-Cerna, învățător. Prețul numai 40 bani.

De vinzare la autor în com. «Cerna», jud. Tulcea.

Pentru tâmplari. Chitul pentru astupat crăpăturile dintre scândurii, se prepară cu chitul compus din cărămidă pisată fin 2 părți și 1 parte sacăz (colofoniu) topit în un vas, acesta fiind pus în altul cu apă, se adaugă puțin ulei de in pentru a fi môle. Ast-fel preparat, se tórna în crăpăturii cu îngrijire de a nu curge pe delături. Se poate face în tóte colorile, după parchete, amestecându-l cu diferite pămînturi galbene, roșii etc., operația trebuie făcută repede, căci acest chit se întărește fôrte repede.

Nu dați palme. — Timpanul urecheii e o tiplă fôrte subțire, care la fie-care sunet se pune în mișcare, ca și pielea unei tobe. Printr'o palmă, aerul condensat apasă cu putere asupra timpanului, îl rupe și ruptura atrage după sine pierderea auzului, pierdere, care în multe cazuri, nu se mai poate îndrepta. De aceea feriti-vă de a da palme!

A STĂRPI OMIĐILE este datoria fie-cărui proprietar. Până cel mult la sfârșitul lui Martie și înainte de a da mugurul, toți pomii și arbuștii (tufele) de prin curți, grădini, vii și pometuri se vor curăți de omiđi, de cuiburile lor și ouele de insecte. Acestea strânse cu îngrijire se vor arde. Tot asemenea se vor stîrpi și omiđile și cărăbușii (gândacii de Maiu), cari s'ar ivi mai târziu. Dacă să întrelasă acestea, primăria locală va execută lucrările acestea pe socotela proprietarului.

(Art. de lege XII, paragr. 50 și 52 din 1894.

I. Petrescu, institutor Tulcea, dorește schimbul localității cu alt coleg.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățătorei în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, pa-triôtice și de folos practic, și pentru împiedeca-rea, prin tôte mijlôcele legiuite, a răspândirei de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe con-trarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățătorii, preoții rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care mem-bru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot a-dresa d-lui *Petru Gârbovicenu*, strada Sf. Ecaterina, București.

Comitetul. *Președinte, Ioan Kalinderu, membru al Academiei Ro-mâne. — Vice-președinte, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator. — Administrator și casier delegat, Petru Gârboviceanu, Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român; — Secretar, Const. Bănu, profesor secundar și inspector școlar — Membrii, Spiru C. Haret, Ministru, profesor Universitar; I. Dimitrescu Procop., senator, fost Primar al Capitalei; M. Vlădescu, deputat, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, profesor secundar; Dim. Cecropid, institutor. — Censori, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, pro-fesor secundar; Const. Alexandrescu, revisor școlar.*

Membrii înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

Următorii învățătorii din jud. Nâmțu au donat societății culturale «Steaua», câte 50 bani de fie-care: Eleonora Gavrilescu, (Vaduri); A. Baciul, (Măstacăn); V. Butnariu, (căt. Dumbrava-Roșie); D-ra Elisa Tă-taru; Coromă; V. Orza; Gr. Vasiliu; D-șora Ana Căleanu; Pr. G. Ceasu; G. Leonescu; I. Mironescu; I. Neculaș; Osoianu; T. Popovici; D. Sto-leriu; V. Scorțianu; G. Tablan; D. Teodorescu; I. Turcu; I. Veniamin; dōmna Eufrosina N. Stoicescu, directōrea școlii secundare de fete «Des-pina Dōmna» din Ploesci, 20 lei din beneficiul serbării, dat în folosul fetelor acelei școle; Arhimandritul Piticariu (Monastirea Râșca), 10 lei; Econom. Palomaru Ghenadie (Monast. Râșca), 2 lei; Econom. Iosaf Tulbure (Monast. Râșca), 2 lei; Erodiaconul Damaschin Popescu (Mon. Râșca), 2 lei; Monachul Ilie Cernescu (Monast. Râșca), 2 lei; Manachul Galectian Ciobanu (Monast. Râșca), 2 lei; Margareta Miller-Vergy, di-rectōrea Asilului «Elena Dōmna», 5 lei; Alexandrina Tomescu, profe-sōră (București), 2 lei; Gh. A. Dinicu, profesor (București), 2 lei; Petre Dulfu, profesor (București), 4 lei; Mihail Popescu, administratorul Casei Școlilor (București), 5 lei; M. Stăncescu, (București), 2 lei; Ulyse Vel-cescu (București), 2 lei; V. Cristea (București), 1 leu; Alex. Pretorian (București), 2 lei; C. Negruș (București) 1 leu; D. C. Arion (București), 1 leu; C. Lepădatu (București), 1 leu; G. Filliti (București), 2 lei; V. Tomescu (București), 1 leu; G. Constantinescu (București), 1 leu; D. I. Atanasu (București), 1 leu; P. Constantinescu (București), 1 leu; I. Cârlova (București), 1 leu; I. Teodoru (București), 2 lei; V. Vincescu, (București), 2 lei; G. Cazabon (București), 2 lei; G. Măinescu (Bucu-resci), 2 lei; Ciru Mateescu (București), 1 leu.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1903 al Societății e de 350, iar numărul banilor încasați de la aceștia și de la vechii mem-brii, e de 4.420 lei 70 bani.

(Va urma în No. viitor).

LOTERIA

Societății pentru învățătura Poporului Român

Pentru clădirea aripei drepte de la localul școlilor ei normală și primară din București, str. Sf. Ecaterina.

Autorisată de Onor. Minister de Interne cu adresa No. 19.693 din 1902, comunicată Soc. cu adresa Prefecturii Poliției Capitalei No. 56.812 din 8 Iunie 1902.

350.000 Bilete a un Leu unul Câștiguri:

1 a	35.000	Lei		Lei	35.000
1	15.000	»		»	15.000
2	5.000	»		»	10.000
3	2.000	»		»	6.000
6	1.000	»		»	6.000
12	500	»		»	6.000
30	200	»		»	6.000
60	100	»		»	6.000
100	50	»		»	5.000
250	20	»		»	5.000

465 Câșt. în val. totală de Lei 100.000

Biletele se găsesc de vânzare:

In București: La sediul Societății, Strada sf. Ecaterina No. 2, la Casieria Centrală a Ministerului Financeilor; la Casa de Depuneri; la Administrația financiară Ilfov și la debitanții de tutun.

Județe: La toate administrațiunile financiare de județe cu secțiile lor; la vămii și la debitanții de tutun.

Tragerea Lotăriei s'a fixat la
8 Iunie 1903.

Luminări de ceară curată de albine, se pot găsi la preotul I. Apostolenu, Vălenii-de-Munte Prahova. Să se ceară catalog-preț-curent. Rog persoanele cari se ocupă cu albinăritul și au ceară de vânzare, să-mi trimită probe și prețul fix-loco, contra-ramburs. Pr. I. Apostolenu. 52-31.

BANCA ROMÂNIEI

Capital social de 25.000.000 fr. împărțit în 50.000 acțiuni de 500 fr. din cari 150 fr. vârsați.

Comitetul central:

..... la Londra

Lachlan Mackintosh Rate,
Esquire ”
G. I. Goschen ”

..... ”
Viscount Duncannon ”
Hon H. A. Larvrence ”
M. Adolphe Vernes à Paris
M. Charles Mallet ”

Director: M. C. A. Stolz

» ajutor: M. E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalinderu, Demetru Ioan Ghika și Arthur General.

Sediul social

Piața sf. Gheorghe, București
Sucursală la Braïla, Agenția la Londra.

Cel mai mare și vast magazin și singurul care *vinde eftin.*

Dilnic sosesc Incălțăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii din propria noastră Fabrică, lucrate de noi.

Prețuri corente la Ghete de Bărbați:

de Vax cu Elastic sau Șireturi	Lei	10.95, 11.95, 12.95, 13.95.
» » » Nasturi	»	12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Lack cu Elastic sau Șireturi	»	12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	»	13.95, 14.95, 15.95.
» Chevreau cu Elastic	»	12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	»	13.95, 14.95, 15.95.

Prețuri corente la Ghete de Dame:

de Chevreau negre cu Șireturi	Lei	10.95, 12.95, 13.95.
» » » » Botoni	»	11.95, 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» » » Colori	»	12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Gems cu Nasturi și Șireturi	»	7.95, 8.95, 9.95.
Pantofi de Chevreau albi decolți	»	5.95, 6.95.
Idem cu Șireturi și Nasturi	»	6.95, 7.95, 8.95.
Idem de Lack diferite forme	»	5.95, 6.95, 7.95, 8.95, 9.95.
Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați cu prețuri fabulos de eftine.		
In tot deauna se găsește mari cantități de mănuși Glacé, Albe, Colori, și Negre pentru Dame Lei 2.50.		
» Bărbați »	2.95.	

Rupându-se la incercare, se dă altă pereche.

Magasin la toate Sesónele, Calea Victoriei No. 27, alături de Poliția Capitalei. București.

5%
Cupon de reducere pentru citorii Albinei.

Citorii revistei vor ave un scădemint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.